

Παρησία

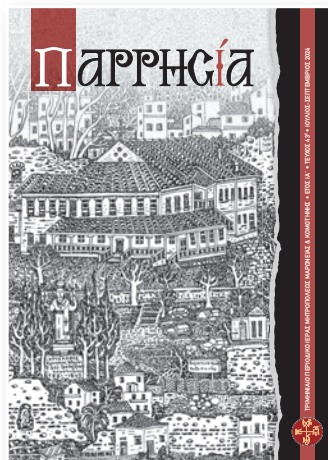

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ & ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ • ΕΤΟΣ ΙΑ' • ΤΕΥΧΟΣ 43^ο • ΙΟΥΛΙΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2024

ΠΑΡΡΗΣΙΑ
Τριμηνιαία Έκδοσις
Οικοδομῆς καὶ Ἐνημερώσεως
Ἰούλιος-Σεπτέμβριος
ΕΤΟΣ ΙΑ' - ΤΕΥΧΟΣ 43^ο
ΕΚΔΟΤΗΣ
Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
κ. Παντελεήμων
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Ἱερὰ Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τηλ. 25310 22642
E-mail: immkom@otenet.gr
ΣΤΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Πρωτ. Γεώργιος Παπαβέργος
Πρωτ. Σταῦρος Κολιούσης
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας
ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΛΗΣ
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας
ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ
Σπυρίδων Κιοσσές
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ
Γιάννης Μενεσίδης
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΔΕΚΤΑΙ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ
ΑΡΘΡΑ-ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
Περιοδικὸν Παρρησία
Ἱερὰ Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τ.Θ. 306, Τ.Κ. 69100 Κομοτηνὴ
ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Τυπογραφεῖον «Ἐπικοινωνία Α.Ε.»
Ἐναντι Πανεπιστημιονπόλεως
69150 Κομοτηνὴ
Τηλ. 25310 31332
E-mail: epikoinonia.ae@gmail.com

Περιεχόμενα

03.

Ἡ Κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου
τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαρωνείας
καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος

05.

Ἅγιος Κύριλλος, ὁ ΣΤ΄ Πατριάρχης
Κωνσταντινουπόλεως, «ὁ ὑπὲρ πίστεως καὶ
πατρίδος τὸν δι' ἀγχόνης ὑποστάς θάνατον»
τοῦ Ἀρχιμανδρίτη Πορφυρίου Σοφοῦ

09.

Τὸ Εὐαγγέλιον στὴν πράξη
τοῦ Ἀρχιμανδρίτη Σάββα Παπαδόπουλου

13.

Μνήμη τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς
τοῦ Ραφαὴλ Μπαχτσεβανίδη
Φοιτητοῦ Φιλολογίας Δ.Π.Θ.

17.

«Ἐκκλησιαστικὲς εἰδήσεις»
Ἐπιμέλεια: Ἀρχιμανδρίτη Ἀρσενίου Βασιλείου

Η ΚΟΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

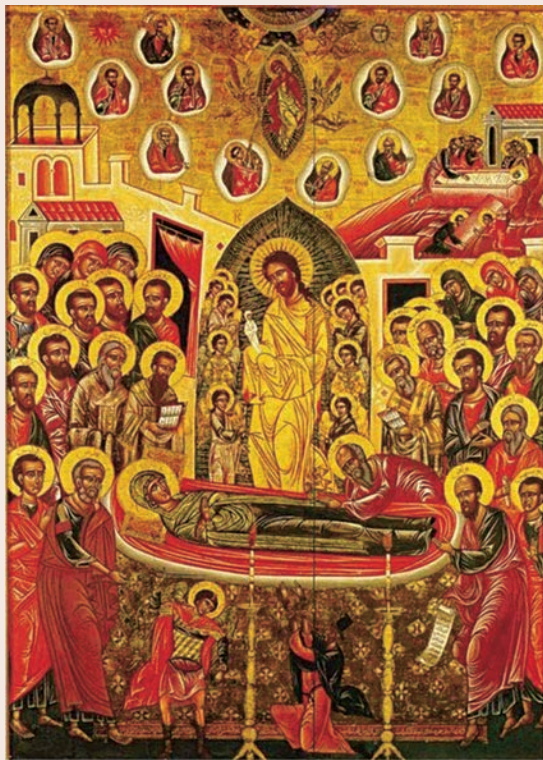
Της. Μὲ τὴν παραμονή Της στὸν Ναό, τὴ μελέτη τῶν Γραφῶν, τὴν προσευκὴ καὶ τὴν προσοχή. Καὶ ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ ἀνέδειξε τὸ σαρκίον Της πανάγιο σῶμα καὶ τὴν πρὸς αὐτὸ συναρμοσμένη ψυχὴ της, παναγία ψυχὴ.

Κατὰ τὴν παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας, τρεῖς ἡμέρες μετὰ τὴν ταφὴ τοῦ σώματος τῆς Παναγίας, ὅταν οἱ μαθητὲς ὁδεύσαν στὸν τάφο γιὰ νὰ τὸν προσκυνήσουν, εἶδαν ὅτι δὲν ὑπῆρχε ἐκεῖ τὸ σῶμα Της. Αὐτὴν τὴν παράδοση διασώζουν πολλὰ τροπάρια τῆς Ἐκκλησίας. Σὲ ἓνα τροπάριο ποὺ ψάλλαμε σήμερα τὸ πρῶν καὶ τὸ ὁποῖο ἔγραψε ὁ Ἅγιος Κοσμάς ὁ ποιητής, λέγεται: «Νικητικὰ μὲν βραβεῖα ἤρω, κατὰ τῆς φύσεως Ἀγνή, Θεὸν κύησασα, ὅμως μιμουμένη δέ, τὸν ποιητὴν σου καὶ Υἱόν, ὑπὲρ φύσιν ὑποκύπτεις, τοῖς τῆς φύσεως νόμοις· διὸ θνήσκουσα, σὺν τῷ Υἱῷ ἐγείρη διαιωνίζουσα». Δηλαδή, ἡ Παναγία ἔλαβε πολλὰ βραβεῖα ὑπερβαίνοντα τοὺς φυσικοὺς νόμους, ἀφοῦ ἐκύησε ἀσπόρως καὶ ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι τὸν Χριστό. Στὴ συνέχεια ὅμως μιμουμένη τὸν Υἱόν Της ὑπέκυψε στοὺς νόμους τῆς φύσεως, ἀφοῦ πέθανε καὶ αὐτή, ἀλλὰ ἐκεῖνο συνετελέσθη τελικῶς ὑπὲρ φύσιν, καθὼς στὴ συνέχεια μετέστη σῶματι καὶ ψυχῇ καὶ παραμένει αἰωνίως μαζί μὲ τὸν Υἱό της.

Ὅταν τὸ ἀνθρώπινο σῶμα ἀναβιβάζεται θεούμενο σὲ τέτοια περιωπὴ, ἀλήθεια ἐμεῖς πῶς ἀντέχουμε νὰ τὸ ἐκφυλίζουμε διακωμωδώντας το σὲ δῆθεν καλλιτεχνικὲς προσεγγίσεις στὸ πλαίσιο μιᾶς ὀλυ-

Ἡ προπαρασκευαστικὴ περίοδος τῆς δεκατετραήμερης νηστείας καὶ προσευκῆς μᾶς ὁδηγεῖ σήμερα στὴν πανευφρόσυνη ἑορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Οἱ χριστιανοὶ προσερχόμαστε στοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς, τὶς Μονές, τὰ Παρεκκλήσια καὶ τὰ Ἐξωκκλήσια ποὺ ἐορτάζουν τὴ μεγάλη αὐτὴ Θεομπορικὴ ἑορτή. Ζητοῦμε τὴ μεσιτεία τῆς Μητέρας μας πρὸς τὸν Υἱὸ καὶ Θεὸ Της, ἀλλὰ καὶ Θεὸ τοῦ σύμπαντος κόσμου, προκειμένου νὰ ἐλαφρύνει ὁ ζυγὸς τῶν πειρασμῶν τῆς ζωῆς μας. Νὰ ἀνακουφιστοῦν οἱ πόνοι καὶ νὰ μετριάσθουν οἱ ἀγωνίες μας. Καὶ ἡ Παναγία τείνει εὐήκοα ὦτα σὲ ὅσους Της ἀπευθύνονται μὲ υἱικὸ σεβασμό. Σὲ ὅσους βιώνουν κάπως τὴν ἀναστάσιμη βεβαιότητα τῆς ἐν Χριστῷ ἐλπίδας καὶ σωτηρίας.

Ἡ εἰς οὐρανοὺς ἄνοδος, ἡ ἐν σῶματι Μετάσταση τῆς Θεοτόκου στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Χριστοῦ, πιστοποιεῖ τὴν ἀξία καὶ ἱερότητα τοῦ ἀνθρώπινου σώματος, μὲ τὸ ὁποῖο μᾶς ἐπροίκισε ὁ Δημιουργὸς Θεὸς μας. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ θεολογία τῆς Ἐκκλησίας μας τονίζει πῶς τὸ σῶμα μας εἶναι ναὸς καὶ κατοικητήριο τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Μὲ αὐτὴν τὴν ὀπτικὴ διατήρησε ἡ Μαριὰμ σὲ ὅλη τὴ ζωὴ Της, ἄσπιλο, ἀμώμητο καὶ ἔνθεο τὸ Σῶμα

Ἡ φορητὴ εἰκόνα τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας τοῦ Ballamand, στὴν Τρίπολη τοῦ Λιβάνου. Ἀγιογράφος: Nemeih Al Mussawir. Ἡ ἐπιγραφή τῆς εἰκόνας, ποὺ χρονολογεῖται μεταξὺ 1694 καὶ 1701, εἶναι γραμμένη στὸ κάτω μέρος τοῦ καλύμματος τῆς νεκρικῆς κλίνης τῆς Παναγίας στὴν ἀραβικὴ γλῶσσα: «Ο ἐνδιαφερόμενος γιὰ τὴν ἀγιογράφισι αὐτῆς τῆς τίμιας εἰκόνας ἦταν ὁ Πατὴρ τῶν Πατέρων, Σεβασμιώτατος Ἅγιος Κύριος Πατριάρχης κύρ Νεόφυτος ὁ Ἀντιοχειανός. Τὴν ἀγιογράφησε μὲ τὸ φθαρτὸ τοῦ χέρι ὁ ἁμαρτωλὸς δοῦλος Nemeih, υἱὸς τοῦ ἀειμνήστου ἱερέα Yousuf τοῦ Ἀγιογράφου. Ἔτος...» (Πηγή: <https://www.ekklesiaonline.gr>).

μπιακῆς τελετῆς στὴ χριστιανικὴ Εὐρώπη, οἱ ὁποῖες καθυβρίζουν καὶ τὸν Δημιουργὸ καὶ τὸ δημιούργημα;

Ὅ,τι συντελέσθη στὴν Παναγία μας, θὰ γίνεи καὶ σὲ μᾶς κατὰ τὴν ἔνδοξη Δευτέρα Παρουσία τοῦ Χριστοῦ, ὅποτε καὶ οἱ ἀναπαύομενοι στὰ μνήματα καὶ οἱ ζῶντες, ὅλοι μὲ τὰ δικά τους σώματα θὰ ἀναστηθοῦν γιὰ νὰ μετᾶσχουν στὴν αἰώνια Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτὴν ἀγωνιζόμαστε, προσευχόμεθα καὶ ὑπομένουμε

πειρασμούς, θλίψεις καὶ στενοχωρίες. Αὐτῆς τῆς σωτηρίας εὐχομαι νὰ γίνουμε μέτοχοι, μὲ τὶς ἀκοίμητες ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεῖες τῆς Θεοτόκου καὶ Μητρὸς τοῦ Φωτός.

Χρόνια πολλά, εὐλογημένα καὶ Παναγιοστήρικτα.

Μὲ ὅλη μου τὴν πατρικὴ ἀγάπη

Ὁ Μητροπολίτης
† ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Παντελεῖμων

Ἅγιος Κύριλλος, ὁ ΣΤ΄ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, «ὁ ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος τὸν δι' ἀγχόνης ὑποστὰς θάνατον»

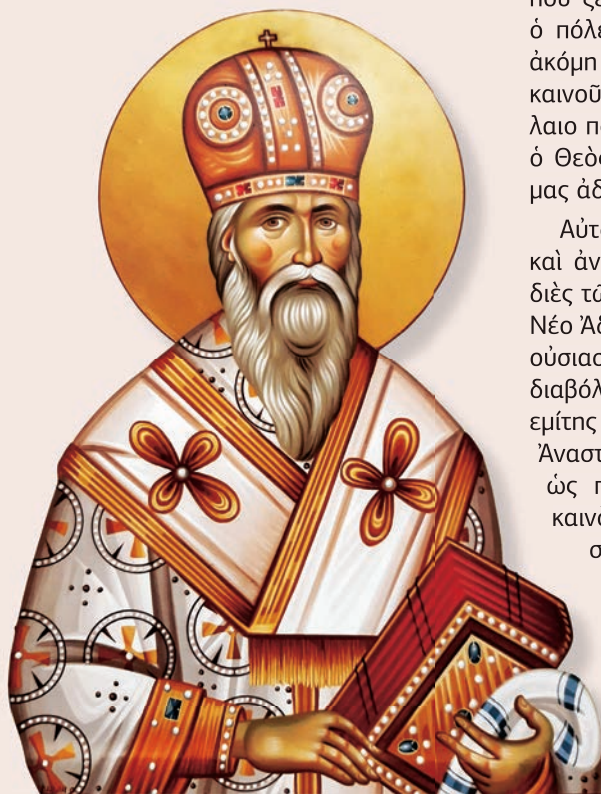

Ἀρχιμανδρίτης Πορφύριος Σοφὸς

«Τὸ τοῦ Χριστοῦ ἱατρεῖον βλέπων ἀνεωγμένον
καὶ τὴν ἐκ τούτου τῷ Ἀδὰμ πηγάζουσαν ὑγείαν,
ἔπαθεν, πληγὴ ὁ διάβολος, καὶ ὡς κινδυνεύων ὠδύρετο,
καὶ τοῖς αὐτοῦ φίλοις ἀνεβόησε Τί ποιήσω τῷ Τίῳ τῆς Μαρίας;
Κτείνει με ὁ Βηθλεεμίτης, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν».

(Οἶκος Πέμπτος Μ. Κανόνος)

Τὴν Πέμπτη τοῦ Μεγάλου Κανόνος τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης, ὁ Θεσπέσιος Ὑμνογράφος τοῦ Κοντακίου καὶ τοῦ

Οἴκου τῆς ἐορτῆς, ὁ Ἅγιος Ρωμανὸς ὁ Μελωδός, ἐνῶ εἴμαστε κοντὰ στὰ Πάθη τοῦ Χριστοῦ, θέλει νὰ μᾶς ὑπενθυμίσει ἀπὸ ποῦ ξεκίνησε τὸ Πάθος τοῦ Χριστοῦ καὶ ὁ πόλεμος ἐναντίον τοῦ διαβόλου. Πρὶν ἀκόμη μᾶς μιλήσει γιὰ τὸ σπῆλαιον τοῦ καινοῦ μνημείου, μᾶς πηγαίνει στὸ σπήλαιο ποῦ ἐγεννήθη ὁ νέος Ἀδὰμ, ἐκεῖ ποῦ ὁ Θεὸς κένωσε τὴ δόξα Του γιὰ τὴ δική μας ἀδοξία.

Αὐτὸς ὁ Θεός, ὁ Βηθλεεμίτης, γεννᾶται καὶ ἀνακλίνεται συνεχῶς μέσα στὶς καρδιὲς τῶν ἀνθρώπων τὸ Νέον Παιδίον, τὸν Νέο Ἀδὰμ, πορεύονται σταυρικῶς δηλαδὴ οὐσιαστικῶς καὶ ἀψηφοῦν τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου καὶ τὸν θάνατο, διότι ὁ Βηθλεεμίτης Νέος Ἀδὰμ, διὰ τῆς Ζωηφόρου Ἀναστάσεώς Του, κατέλιπε τῷ κόσμῳ ὡς πύλη τοῦ Παραδείσου, τὸ κενόν-καινὸν μνημεῖον, εἰς μαρτύριον τῶν πιστευόντων εἰς Αὐτόν. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, γεννᾷ καὶ ἀναγεννᾷ τοὺς νέους μάρτυρες τῆς πίστεως μέχρι τῆς

συντελείας του αιώνα.

“Ενας τέτοιος μάρτυρας της Άναστάσεως του Χριστού, αλλά και μάρτυρας θυσίας υπέρ πίστεως και πατρίδος είναι ο Άγιος Κύριλλος, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ο ΣΤ΄, που μās οδηγεί με τη βιοτή και την ειρήνη του Χριστού, μέσα σέ αυτόν τον χαλασμό και τις καταρρεύσεις αξιών, να μπορέσουμε να ζήσουμε την ειρήνη της Άληθείας. Να ζήσουμε μέσα στη Χάρη της Όρθοδόξου Έκκλησίας, με τέτοιο τρόπο που να χαιρόμαστε και τη ζωή και τον θάνατο καί, για να στηρίξω τον λόγο μου αυτόν, θα αναφέρω μία συγκλονιστική επίκαιρη θέση της Jessica Hanna, μητέρας τεσσάρων παιδιών, που αρνήθηκε να κάνει έκτρωση στην τελευταία της έγκυμοσύνη, αφού είχε διαγνωσθεί με καρκίνο και έκοιμήθη στις 6 Άπριλίου 2024: «Η ζωή είναι ένα σχολείο για την ψυχή. Και ο θάνατος είναι η ημέρα της αποφοίτησης της ψυχής».

Είναι εύλογια ή παρουσία του καθενός μας, όσο ζούμε και αφού περάσουμε. Να μη μείνει κάτι κενό, άδειο, αλλά τα πάντα να είναι πλήρη από την αγάπη και τη Χάρη του Θεού. Αυτά ακριβώς κατάφερε ο Άγιος Κύριλλος, ο οποίος γεννήθηκε το 1775 στην Άδριανούπολη και ονομαζόταν Κωνσταντίνος Σεργεντζόγλου.

Άπό μικρός έδειχνε ιδιαίτερη έφεση στα γράμματα, με αποτέλεσμα ο Μητροπολίτης Άδριανουπόλεως Καλλίνικος να τον βοηθά με τη χορήγηση βιβλίων και άλλων αναγκαίων πραγμάτων. Με το τέλος των σπουδών του χειροτονείται Διάκονος από τον Γέροντά του Καλλίνικο, εργαζόμενος με σθένος, πίστη και εύσυνεδισία.

Το 1801 ο Γέροντας Καλλίνικος εκλέγεται Οικουμενικός Πατριάρχης και παίρνει μαζί του και τον Διάκονο Κύριλλο, και τον διορίζει Μέγα Άρχιδιάκονο των Πατριαρχείων. Παρά τα μεγάλα και ύψηλα καθήκοντά του συνεχίζει τις μελέτες του,

ένω αναδιοργανώνει και την Πατριαρχική Μεγάλη του Γένους Σχολή.

Το 1803, ύστερα από πρόταση του Πατριαρχείου, χειροτονήθηκε Μητροπολίτης Ίκονίου. Στην ιστορική αυτή Μητρόπολη εργάζεται για το ποίμνιό του, τους Ρωμιούς, χωρίς να νοιαστεί κόπους και θυσίες. Μελωδεί έν μέσω Έκκλησίας μέλος έναρμόνιον Θεολογίας. Όλη η όρθόδοξη λατρεία, η Θεία Λειτουργία γίνεται το κέντρο και η παρουσία του Θεανθρώπου Χριστού, που θυσιάζεται «υπέρ της του κόσμου ζωής και σωτηρίας», και ο Άγιος Κύριλλος απλώς ιεουργεί, δέν επιβάλλει κάποια διδασκαλία, αλλά σέβεται την έλευθερία και τη γνώμη του αδυνάτου. Όλους τους βλέπει ως φίλους. Καταργεί τους έχθρους. Έγκαινιάζει τον γνήσιο τρόπο ζωής και πολιτείας. Την «καινή κτίση» της αγάπης και της μακροθυμίας. Γνωρίζει τις δυσκολίες, ξέρει την αξία του Σταυρού και πώς, δια του Σταυρού, έρχεται χαρά σέ όλον τον κόσμο. Λειτουργεί και μεταφέρει το μήνυμα της χαράς: «Χριστός Ανέστη». Όχι με λόγια, αλλά με όλη την ύπαρξή Του. Δέν έχει παράπονο από κανέναν, δέν φοβάται κανέναν και βλέπει ταπεινά την ιστορία του γένους του. Στη Μητρόπολη Ίκονίου θα παραμείνει για έπτά χρόνια. Το 1810 κηρεύει η Μητρόπολη Άδριανουπόλεως και εκλέγεται Μητροπολίτης στη γενέτειρά του.

Συνεχίζει με τον ίδιο ζήλο την πνευματική εργασία· ο καλός ποιμένας άλλαξε τόπο, όχι όμως τρόπο. Η πρόνοια του Θεού είχε άλλα σχέδια και τρία χρόνια μετά εξέλεγε Οικουμενικός Πατριάρχης, μετά την κοίμηση του Πατριάρχη Ίερεμίου του Δ΄. Άπό τη νέα υπεύθυνη θέση του Πατριάρχου του Γένους, εργάστηκε με πνευματικό και σοφό τρόπο, για να μπορέσει να διαχειριστεί τις δύσκολες περιστάσεις και καταστάσεις. Όμως ο Σουλτάνος θεωρεί πώς ο Κύριλλος έχει διασυνδέσεις με τη Φιλική Έταιρεία και απαιτεί την απομάκρυνσή του

ἀπὸ τὸν πατριαρχικὸ θρόνο, «ὅπερ καὶ ἐγένετο» καὶ διάδοχός του ἔγινε ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Ε΄ ὁ ἐκ Δημητσάνης. Ὁ ἐξόριστος Πατριάρχης Κύριλλος παραμένει στὴν Ἀνδριανούπολη καὶ παρακολουθεῖ μὲ προσοχὴ καὶ ἀγωνία τὶς ἐξελίξεις. Πάλι ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ οἰκονομεῖ τὰ πράγματα, γιὰ νὰ ἀποκαλύψει τὸ μεγαλεῖο τῶν δύο μαρτυρικῶν Ἀρχιερέων. «Ὁ διάδοχος τοῦ Κυρίλλου, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος, γίνεται προκάτοχος στοῦ μαρτύριο καὶ ὁ Ἅγιος Κύριλλος διάδοχος στοῦ μαρτύριο!». Πάντοτε ὁ Θεὸς πρωτοτυπεῖ καὶ εἶναι ἀνεπανάληπτος! Ὁ δι-οικητὴς Ἀδριανουπόλεως ζητᾷ νὰ παρουσιασεῖ ἐνώπιόν του ὁ Ἅγιος Κύριλλος. Ἦταν Δευτέρα τοῦ Ὡμαῖ, 18 Ἀπριλίου τοῦ 1821 (8 ἡμέρες μετὰ τὸν ἀπαγχονισμό τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Ε΄, Κυριακὴ τοῦ Πάσχα), ὅταν ὁδηγήθηκε ἔφιππος ἐνώπιον τοῦ Νομάρχου. Ὁ Νομάρχης, μετὰ ἀπὸ ἀρκετὴ σιωπὴ, λέγει στὸν Ἅγιο Κύριλλο: «Κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας πολλὰ δεινὰ ἐνέσκηψαν κατὰ τοῦ ἔθνους τῶν Ἑλλήνων...» καὶ ὁ Πατριάρχης ἀπάντησε: «Οὕτως νυδόκησεν ὁ Κύριος...» καὶ ἔγινε προσπάθεια νὰ δικαι-

ολογηθεῖ ὁ Νομάρχης, ὅμως ὁ Ἅγιος τοῦ εἶπε: «Θάρσει ἡγεμῶν, ὅλοι μίαν ἡμέραν θὰ ἀποθάνωμεν, γεννηθῆτω τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου». Ὁ Ἅγιος Κύριλλος γνωρίζε πολὺ καλὰ τοὺς λόγους τοῦ Κυρίου. «Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου· μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτενόντων τὸ σῶμα καὶ μετὰ ταῦτα μὴ ἐχόντων περισσότερον τί ποιῆσαι!». ¹ Ἰσως ὁ Ἅγιος ἐκείνη τὴ στιγμὴ νὰ ἔχσῃ τὴν προσωπικὴ του ἀγωνία τῆς Γεθσημανῆς. Ἐκείνη τὴ στιγμὴ ὅλα δοκιμάστηκαν καὶ ὅλοι καὶ ὅλα κρίθηκαν. Ἔτσι εἶναι τὰ ἀνθρώπινα! Ὅμως, ὡς καλὸς καὶ ταπεινὸς ποιμένας καὶ φίλος τοῦ Θεοῦ, ἤξερε πῶς ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ Ἀρνίον, τὸν Ἐναν Ποιμένα, ὅπου ἂν ὑπάγῃ!

Τὰ λόγια τοῦ Κυρίου «εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν καὶ ὑμᾶς διώξουσιν...» ² δὲν ἄφηναν περιθώριο ἀποφυγῆς τοῦ πικροῦ ποτηρίου! «Εἰ οὖν ὑμεῖς φίλοι μου ἔστε, ἐμὲ μιμεῖσθε». ³ Ἦλθε ἡ ὥρα νὰ θυσιάσῃ τὴν ψυχὴ του ἀπὸ ἀγά-

¹ Λουκᾶ 12,4.

² Ἰωάν. 15,20.

³ Ἀπὸ τὸ Δοξαστικὸ Θεοτοκίῳ τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ὁρθρου τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Τετάρτης.

πη για τους φίλους του. Ἀγάπη, ὄχι μόνο για αὐτοὺς ποὺ ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀγαποῦν, ἀλλὰ καὶ για ἐκείνους ποὺ θὰ τὸν θανατώσουν. Ξέρει ὁ Ἅγιος τὸν δρόμο καὶ τὴν ὁδὸ για τὴν ἀλήθεια καὶ τὴ ζωὴ. Γι' αὐτὸν τὸν λόγο ἀπάντησε ἔτσι στὸν Νομάρχη. Αὐτὸ τὸ «γεννηθῆτω τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου» εἶναι μῆνυμα Ἀναστάσεως, ποὺ περιπαίζει τὸν ἐπικείμενο θάνατο. Εἶναι Χάρις, δῶρο θεϊκό, ποὺ δίνεται στὸν ταπεινὸ ποὺ συγκλονίζεται ἀπὸ τὸ μυστήριο τῆς ἄκρας ἀγάπης, ταπεινώσεως καὶ θυσίας τοῦ Θεανθρώπου Κυρίου. Ἐξω ἀπὸ τὸ δικαστήριο τὸν περίμεναν οἱ Γενίτσαροι, οἱ ὁποῖοι τὸν δένουν καὶ τὸν ὀδηγοῦν στὴ Μητρόπολη, διασχίζοντας τοὺς δρόμους, «τὴ δική του ὁδὸ τοῦ μαρτυρίου» καὶ ὁ κόσμος παρακολουθεῖ ἀνήμερος νὰ βοηθήσει βλέποντας «τὸν ποιμένα ἀγόμενον ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν...». Πρὶν φθάσει στὴ Μητρόπολη, βλέπει τὰ ἀκέφαλα πτώματα δύο συνεργατῶν του. Στὸ κιγκλίδωμα τοῦ παραθύρου τοῦ Συνοδικοῦ τῆς Μητροπόλεως οἱ Τούρκοι κρέμασαν τὸ σκοινὶ καὶ τοῦ πέρασαν τὴ θηλιά, καὶ σὲ αὐτὸ τὸ σημεῖο νὰ θυμηθοῦμε τὴ ρήση τοῦ ποιητοῦ Ἀριστοτέλη Βαλαωρίτη, ποὺ εἶπε καὶ ἔγραψε ἓνα μακροσκελὲς θαυμάσιο ποίημα για τὸν Ἅγιο Γρηγόριο τὸν Ε΄, τὸν μαρτυρικὸ Πατριάρχη: «Μὴ ξεχνᾶτε τὸ σκοινὶ τοῦ Πατριάρχη» καὶ ἀξίως θὰ τὴν ἀναφέρουμε αὐτὴν τὴ ρήση καὶ για τὸν Ἅγιο Κύριλλο, ἀφοῦ ἔτσι κι ἄλλιῶς οἱ ζωὲς τῶν δύο αὐτῶν Πατριαρχῶν ἦταν κοινὲς κατὰ πάντα. Καὶ συνεχίζουμε για τὸν Ἅγιο Κύριλλο- τὸ σῶμα τοῦ Ἁγίου ἔμεινε κρεμασμένο στὸ κιγκλίδωμα τρεῖς ἡμέρες. Οἱ Τούρκοι ἀπαγόρευσαν τὴν ταφὴ τοῦ πρώην Πατριάρχη καὶ τῶν συνεργατῶν του. Τὰ πτώματά τους ρίχτηκαν στὰ νερά τοῦ Ἑβρου. Τὸ σκῆνωμα τοῦ Ἁγίου Κυρίλλου τὸ βρῆκε στὸν φράκτι ἐνὸς νερόμυλου ἑνας πιστὸς χριστιανὸς καὶ τὸ ἔθαψε μέσα στὸ σπίτι του.

Πέρασαν 100 χρόνια ἀπὸ τὸν ἀπαγχονισμό τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ 1920 ὁ ἑλληνικὸς

στρατὸς ἐλευθέρωσε τὴν Ἀδριανούπολη. Τότε ἔγινε πάνδημο μνημόσυνο για τὸν Ἅγιο καὶ ἀνοίχθηκε τὸ ἐπὶ 100 χρόνια κλειστὸ παράθυρο, ἀπὸ τὸ κιγκλίδωμα τοῦ ὁποῖου εἶχαν κρεμάσει τὸν Πατριάρχη (ἡ πύλη ποὺ ἀπαγχονίστηκε ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Ε΄ ἀκόμα παραμένει κλειστὴ καὶ σφραγισμένη, ὁ Θεὸς ξέρει τὸ πότε καὶ τὸ πῶς θὰ ἀνοίξει) καὶ ἔθεσαν ἐκεῖ μία πινακίδα μετὰ τὸ ἀκόλουθο ἐπίγραμμα:

*«Κυρίλλω τῷ ΣΤ΄ γόνῳ μὲν
τῆσδε πόλεως εὐκλεεῖ, δεξιῶς
δὲ τὴν Ὀλκάδα τῆς Μ. Ἐκκλησίας
οἰακοστροφῆσαντι ὑπὲρ πίστεως
καὶ πατρίδος τὸν δι' ἀγχόνης
ὑποστάντι θάνατον, ἡ Πατρίς
ἐλευθερωθεῖσα καὶ μεγάλη ἤδη
τοῦτο ἰδρύσατο σῆμα Μνημεῖον
μὲν τῆς πρὸς αὐτὸν αἰδίου τιμῆς
καὶ σεβασμοῦ, δεῖγμα δ' ἀρετῆς
τοῖς ἐπιγιγνομένοις».*

Ὁ Ἅγιος Κύριλλος ἔζησε ἔχοντας τὴν πίστη, τὴν ἐμπειρία τῶν Ἀγίων, τῶν Προφητῶν καὶ τῶν Ἀποστόλων καὶ ὁ μαρτυρικὸς θάνατός του φανερώνει τὸ σταυροαναστάσιμο ἥθος τῆς Ἐκκλησίας. Ὅπως ὁ κρεμασμένος νεκρὸς Ἰησοῦς ἦταν ἥδη ὁ Βασιλεὺς τῆς Δόξης, γιατί δὲν ἦταν κάποιος ποὺ προσπάθησε νὰ ἀποφύγει τὴν τιμωρία καὶ τελικὰ νικήθηκε ἀπὸ τοὺς ἐχθρούς του, ἀλλὰ ἦταν καὶ εἶναι «ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως...», αὐτὸς ποὺ ἐκούσια θυσιάστηκε για νὰ σώσει τὸν κόσμον, καταργῶντας τὸν θάνατο, ἔτσι κι ὁ Ἅγιος Κύριλλος, ὁ ΣΤ΄ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως: «ὑψωμένος στὸ κιγκλίδωμα τοῦ Συνοδικοῦ παραθύρου» μᾶς λέγει: «Χριστὸς Ἀνέστη! Μὴδεὶς φοβέσθω θάνατον, ἡλευθέρωσε γὰρ ἡμᾶς ὁ τοῦ Σωτῆρος θάνατος! Ἀνέστη Χριστὸς καὶ ζωὴ πολιτεύεται. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν».

Τὸ Εὐαγγέλιο στὴν πράξη

Ἀρχιμανδρίτης Σάββας Παπαδόπουλος

Μιά φωνὴ ἀκούγεται σήμερα στὴ σημερινὴ ἐποχὴ: «Ἀδύνατον! Ἀνεφάρμοστο!». Ποιὸς τὸ λέει αὐτό; Τὸ λένε οἱ ἄνθρωποι στὶς μέρες μας. Ἀδύνατον νὰ ἐφαρμοστεῖ τὸ Εὐαγγέλιο! Διότι στὶς μέρες ποὺ ζοῦμε δὲν εἶναι δυνατόν νὰ δείχνουμε ἀγάπη στὸν ἐχθρό μας, ὅπως λέγει τὸ Εὐαγγέλιο. Αὐτὸς ποὺ διψαίνει ἀπὸ ἐκδίκηση δὲν μπορεῖ νὰ ἀνοίξει τὰ σπλάχνα τῶν οἰκτιρμῶν καὶ νὰ συγχωρήσει τὸν ἀδελφό του.

Ἀδύνατον νὰ ἐφαρμοστεῖ τὸ Εὐαγγέλιο! Διότι διδάσκει νὰ πωλήσω τὰ υπάρχοντά μου, νὰ σκορπίσω τὰ δικά μου πλούτη καὶ νὰ θρέψω τοὺς πεινασμένους καὶ τοὺς φτωχοὺς.

Ἀδύνατον νὰ ἐφαρμοστεῖ τὸ Εὐαγγέλιο! Διότι τὸ δικό μου χέρι ἔμαθε νὰ ἀπλώνει, νὰ ἀρπάζει τὸ βιὸς τοῦ ἄλλου, νὰ ἀδικεῖ καὶ νὰ ζεῖ μὲ τὸν ἰδρώτα καὶ τὸν κόπο τοῦ συνανθρώπου μου.

Ἀδύνατον νὰ ἐφαρμοστεῖ τὸ Εὐαγγέλιο στὴν ἐποχὴ μας, ποὺ διδάσκει τὴν καθαρότητα, τὴν τιμιότητα καὶ τὴν ἀγνότητα. Διότι σήμερα, στὸν αἰῶνα τῆς σαρκολατρείας καὶ τῆς ἀποστασίας, θεωρεῖται ἀνάξιον λόγου νὰ ὑπερασπίζεται κανεὶς τὴν ἀθωότητα του, τὴν ἀγνότητά του καὶ τὴν τιμιότητά του.

Ἀδύνατον νὰ ἐφαρμοστεῖ τὸ Εὐαγγέλιο, νὰ ζήσουμε μέσα στὸν γάμο ἀγνὸ καὶ καθαρὸ βίον, διότι ὁ ἄνδρας θέλει νὰ ἀλλάξει τὶς γυναῖκες ὅπως τὰ ὑποκάμισά του καὶ ἡ γυναῖκα τοὺς ἄνδρες ὅπως τὰ ἐνδύματά της.

Ἀδύνατον στὶς ἡμέρες μας, τῆς ἐξάλωσης καὶ τῆς ἀποστασίας, νὰ ἐφαρμοστεῖ τὸ Εὐαγγέλιο, φωνάζει ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος. Εἶναι ὠραῖο, διδάσκει ὠραῖα λόγια, θαυμάσια ἡ θεωρία του, ἀλλὰ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐφαρμοστεῖ. Εἶναι μία οὐτοπία λένε. Καί, ἐπομένως, τὸ Εὐαγγέλιο στὸ περιθώριο, στὸ μπαούλο καὶ στὸ εἰκονοστάσι, ἔξω ἀπὸ τὴ ζωὴ μας καὶ μακριὰ ἀπὸ τὴν καρδιά μας. Γιατί ὁ τρόπος τῆς ζωῆς τῶν ἀνθρώπων στὸν αἰῶνα μας ἀπέχει πολὺ ἀπὸ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Διδασκαλία θεϊκὴ

Κι ὅμως, ἀδελφοί μου. Τὸ Εὐαγγέλιο δὲν εἶναι μία θεωρία ἀνεφάρμοστη. Εἶναι μία διδασκαλία θεϊκὴ, ποὺ ἐδῶ καὶ δύο χιλιάδες χρόνια τώρα, τὴ διαβάζουν οἱ ἄνθρωποι καὶ διδάσκονται, ὠφελοῦνται, οἰκοδομοῦνται, ἐνισχύονται, φωτίζονται, ἀγιάζονται, σώζονται. Μὴν κοιτᾶτε ποὺ στὶς ἡμέρες μας ψηφίζονται νόμοι ἀντίθετοι ἀπὸ τὸν νόμο τοῦ Εὐαγγελίου. Ἄν ψάξετε καὶ τὴν ἑλληνικὴ νομοθεσία, ποὺ εἶναι ἐναρμονισμένη μὲ τοὺς εὐαγγελικοὺς νόμους, θὰ δεῖτε ὅτι στὶς μέρες μας ψηφίζονται νόμοι ἀντιχριστιανικοὶ καὶ ἀντιευαγγελικοί.

Τὸ Εὐαγγέλιο, ἀδελφοί μου, δὲν εἶναι ἀνεφάρμοστο. Ψεύδονται αὐτοὶ ποὺ ὑποστηρίζουν ὅτι τὸ Εὐαγγέλιο δὲν μπορεῖ νὰ ἐφαρμοστεῖ. Ἐὰν μπορέσουμε νὰ πείσουμε τὸν ἄνθρωπο στὴν ἐποχὴ μας, ἐὰν ἀποδείξουμε ὅτι ἔστω καὶ ἓνας μόνον ἄνθρωπος στὸν πλανήτη ἐφάρμοσε τὸ Εὐαγγέλιο, τὸ διάβασε, τὸ ἔζησε καὶ προσεπάθησε τὴ θε-

ωρία νὰ τὴ μεταβάλλει σὲ πράξη, ἔστω καὶ ἓνας μόνον, τότε κανένας δὲν θὰ μπορεῖ νὰ ἀμφισβητήσει τὸ Εὐαγγέλιο καὶ νὰ μᾶς πείθῃ ὅτι εἶναι μία οὐτοπία, ὅτι εἶναι ἓνα παραμύθι. Καὶ ἡ Ἐκκλησία μας ἀδελφοί μου, ἔχει νὰ παρουσιάσει ἓνα πλῆθος ἀνθρώπων, ποὺ πίστευσαν στὸν Θεό, μελέτησαν τὸν νόμο τοῦ Θεοῦ καὶ προσπάθησαν στὴ ζωὴ τους νὰ ἀντιγράψουν τὶς σελίδες τοῦ Ἰεροῦ Εὐαγγελίου.

«Πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς [...] καὶ δεῦρο ἀκολουθεῖ μοι»,¹ εἶπε ὁ Χριστὸς σὲ ἓναν πλούσιο νέο. Αὐτὸ τὸ κήρυγμα ἄκουσε ὁ Μ. Ἀντώνιος, ὁ ἥρωας καὶ διδάσκαλος τῆς ἐρήμου – ἦταν νέος καὶ αὐτὸς καὶ πλούσιος – καί, φεύγοντας ἀπὸ τὸν ναό, εἶπε: «Αὐτὸ τὸ Εὐαγγέλιο εἶναι γιὰ ἐμένα γραμμένο. Ὁ Χριστὸς τὸ κήρυγμα αὐτὸ τὸ ἔκανε γιὰ μένα». Πῆγε στὸ σπίτι του, πούλησε τὰ ὑπάρχοντά του, τὰ ἔδωσε στοὺς πτωχοὺς καὶ ἔφυγε μέσα ἀπὸ τὴν πόλη καὶ πῆγε στὴν ἔρημο. Καὶ ἐκεῖ μέρα καὶ νύχτα ὕμνοῦσε καὶ δοξολογοῦσε τὸν Θεό. Καὶ ἔγινε ὁ καθηγητὴς αὐτὸς τῆς ἐρήμου συμβουλάτορας καὶ τῶν αὐτοκρατόρων, γιατί κι ἐκεῖνοι ἀκόμα ζητοῦσαν τὶς συμβουλές του καὶ τὴ διδασκαλία του, γιὰ νὰ τὴν ἐφαρμόσουν στὴ ζωὴ τους.

Ὁ βίος τῶν Ἀγίων μας

Ἀλλὰ ὄχι μόνον ἓνας. Στρατιᾶς ὁλόκληρης. Βασιλιάδες, στρατηγοί, ἀξιωματικοί, πολιτικοί, πλούσιοι, πτωχοί, νέοι, γέροντες, μικρὰ παιδιά, ἐπώνυμοι καὶ ἀνώνυ-

μοι εἶναι αὐτοὶ ποὺ ἔζησαν μὲ τὸ Εὐαγγέλιο. Ἐφῆρμσαν τὸ Εὐαγγέλιο καὶ ἀποτελοῦν γιὰ ἐμᾶς μία ἀτράντακτη ἀπόδειξη ὅτι τὸ Εὐαγγέλιο δὲν εἶναι οὐτοπία ἀλλὰ εἶναι ἀλήθεια, ποὺ μπορεῖ νὰ γίνῃ βίωμα τοῦ ἀνθρώπου.

Καὶ σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας αὐτὸ φωνάζει. Τὸ πλῆθος τῶν ὁμολογητῶν, τῶν ἐγκρατεῦν, τῶν διδασκάλων, τῶν ἀσκητῶν, τῶν μοναχῶν, τῶν ὁσίων, τῶν δικαίων, τῶν μαρτύρων, τῶν μεγαλομαρτύρων, τῶν ἐπώνυμων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀνώνυμων Ἀγίων τῆς Ἐκκλησίας μας, εἶναι μία ἀπόδειξη ὅτι τὸ Εὐαγγέλιο ἐφαρμόζεται.

Ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τὴ μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης. Ἐνα μικρὸ κορίτσι ἦταν ἡ Ἁγία Μαρίνα μὲ πατέρα ἱερέα εἰδωλολάτρη, ἀλλὰ μέσα της ποθοῦσε νὰ γνωρίσει καὶ νὰ μάθει γιὰ τὸν Χριστό. Καὶ ἀφοῦ γνώρισε τὸν γλυκὺ Ἰησοῦ, τὸν ἐρωτεύθηκε καὶ τῆς γεννήθηκε ὁ πόθος νὰ μαρτυρήσει γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ τὸ Εὐαγγέλιο. Γίνεται γνωστὸ ὅτι εἶναι Χριστιανή, τὴ συλλαμβάνουν, τὴν ἀνακρίνουν, ὁμολογεῖ τὴν πίστη της στὸν Χριστὸ καὶ τὴν παραδίδουν στὰ φρικτὰ μαρτύρια.

Ἡ Ἁγία Μαρίνα ποὺ ἐορτάζει σήμερα, ἀλλὰ καὶ ὅλοι οἱ Ἅγιοι, εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ μιμήθηκαν τὸν Χριστό. Ἀντέγραψαν τὸν Χριστὸ στὴ ζωὴ τους, ἀκολούθησαν τὸν Χριστό, μαρτύρησαν γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ ἔδωσαν τὴ ζωὴ τους, τὰ πάντα, στὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Οἱ Ἅγιοι εἶναι τὸ ἐφαρμοσμένο Εὐαγγέλιο. Καὶ δίνουν σὲ ὅλους μας μία ἀπάντηση :

¹ Ματθ. 19, 21.

Ἐμεῖς ἀγαποῦμε τὸ παιδί μας καὶ τὸ ἔχουμε θεοποιήσει. Τὸ κακομαθαίνουμε καὶ τοῦ κάνουμε ὅλα τὰ χατιράκια. Ὁ μικρὸς θεὸς εἶναι τὸ παιδί μας. Τὰ παιδιὰ ζοῦν ἀνεξαρτητοποιημένα, ἀλλὰ οἱ μανοῦλες δὲν μποροῦν νὰ ζήσουν χωρὶς τὰ παιδιὰ. Νὰ ἀγαπᾷς τὸ παιδί σου, ἀλλὰ πάνω ἀπὸ τὸ παιδί σου, νὰ ἀγαπᾷς τὸν Θεό σου. Καὶ ὅταν ἀγαπᾷς τὸν Θεό σου, τότε θὰ ἀγαπᾷς σωστὰ καὶ τὸν σύντροφό σου, σωστὰ καὶ τὸν ἀδελφό σου, σωστὰ καὶ τὸ παιδί σου, σωστὰ καὶ τὸν ἐχθρό σου ἀκόμη.

Ὅτι τὸ Εὐαγγέλιο δὲν εἶναι παραμῦθι, ἀλλὰ εἶναι μία ἀλήθεια.

Οἱ Ἅγιοι ἔβαλαν πάνω ἀπ' ὅλες τὶς ἀγάπες, τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν Θεό. «Ὁ φιλῶν πατέρα ἢ μητέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος».² Αὐτὸ τὸ ἔζησαν οἱ Ἅγιοι. Ἀγάπησαν πάνω ἀπ' ὅλα τὸν Θεό. Καὶ μετὰ ἀπὸ τὸν Θεό μπορεῖς κι ἐσὺ νὰ ἀγαπᾷς τὸν ἄνδρα σου, τὴ γυναῖκα σου, τὰ παιδιὰ σου, τὸν ἀδελφό σου, τοὺς συγγενεῖς σου. Πρῶτα ἡ ἀγάπη μας στὸν Θεό καὶ ὕστερα σὲ ὅλους τοὺς ἄλλους.

Ἐμεῖς ἀγαποῦμε τὸ παιδί μας καὶ τὸ ἔχουμε θεοποιήσει. Τὸ κακομαθαίνουμε καὶ τοῦ κάνουμε ὅλα τὰ χατιράκια. Ὁ μικρὸς θεὸς εἶναι τὸ παιδί μας. Τὰ παιδιὰ ζοῦν ἀνεξαρτητοποιημένα, ἀλλὰ οἱ μανοῦλες δὲν μποροῦν νὰ ζήσουν χωρὶς τὰ παιδιὰ. Νὰ ἀγαπᾷς τὸ παιδί σου, ἀλλὰ πάνω ἀπὸ τὸ παιδί σου, νὰ ἀγαπᾷς τὸν Θεό σου. Καὶ ὅταν ἀγαπᾷς τὸν Θεό σου, τότε θὰ ἀγαπᾷς σωστὰ καὶ τὸν σύντροφό σου, σωστὰ καὶ τὸν ἀδελφό σου, σωστὰ καὶ τὸ παιδί σου, σωστὰ καὶ τὸν ἐχθρό σου ἀκόμη.

Ἡ ἀγάπη ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ καὶ ἀντανακλᾶται στὸ πρόσωπο τοῦ ἀδελφοῦ, εἶναι λαμπικαρισμένη καὶ ἀγιασμένη.

«Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιος εἰμί»

Ἐφηρμοσμένο, λοιπόν, Εὐαγγέλιο εἶναι ἡ ζωὴ τῶν Ἀγίων μας. Καὶ ἡ Ἐκκλησία μας, μᾶς καλεῖ νὰ τοὺς μιμηθοῦμε: «ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ ἅγιος εἰμί».³ Ἡ ἀγιότητα εἶναι ὁ σκοπὸς καὶ ὁ προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου.

Τὸ «ἅγιος» ὑπὸ τὴν ἀπόλυτο ἔννοια ἀναφέρεται μόνον στὸν Θεό. «Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου». Ἐνας εἶναι ὁ Ἅγιος, ὁ Θεός, μὲ τὴν ἔννοια τοῦ ἀναμαρτήτου. Πολλοί, ὅμως, εἶναι οἱ Ἅγιοι μὲ τὴ σχετικὴ ἔννοια τοῦ «πίπτειν καὶ ἀνίστασθαι». Ἡ ἀγιότητα εἶναι μία κορυφή, τὴν ὁποία ἔχουμε χρέος νὰ πατήσουμε, νὰ καταλάβουμε καὶ πάνω στὴν κορυφὴ αὐτὴ νὰ στήσουμε τὴ σημαία, τὸ λάβαρο τῆς ἀγιότητος.

Ἰσως πεῖτε: «Τί νὰ κάνουμε; Νὰ πᾶμε στὰ βουνά; Νὰ πᾶμε στὶς σπηλιές; Νὰ πᾶμε στὴν ἔρημο; Νὰ πᾶμε στὰ μοναστήρια; Τί νὰ κάνουμε γιὰ νὰ πετύχουμε τὸν ἀγιασμό;». Ἐκεῖ ποὺ βρίσκεται ὁ καθένας, ἀδελφοί μου, ὅπου τὸν τοποθέτησε τὸ χέρι τοῦ Θεοῦ, ἕκαστος ἐφ' ᾧ ἐτάχθη. Μπορεῖ νὰ ἐργάζεται, νὰ σκέπτεται, νὰ δρᾷ, μὲ στόχο πάντοτε τὸν ἀγιασμό τῆς καρδιᾶς του. Μπορεῖ νὰ εἶσαι στὸ σπίτι νοικοκυρά. Μπορεῖ νὰ εἶσαι στὴ βιοτεχνία σου. Μπορεῖ νὰ εἶσαι στὸ γραφεῖο

σου. Μπορεί νὰ εἶσαι στὸ χωράφι σου ἢ στὸ μαγαζί σου καὶ νὰ πουλᾷς προϊόντα. Μπορεῖ νὰ εἶσαι στὸν δρόμο, στὴν ἀγορά. Ὃπου κι ἂν βρίσκεσαι, μπορεῖς νὰ ἀγιάζης κάθε μέρα τὴ ζωὴ σου, τὴ σκέψη σου, τὸ βλέμμα σου, τὴν ἀκοή σου, τὴ γλῶσσα σου, τὸ κορμί σου, τὴν ψυχὴ σου.

Καὶ ἀγιότητα, κατὰ τὸν ἱερὸ Χρυσόστομο, εἶναι νὰ πέφτεις καὶ νὰ σηκώνεσαι. Κάθε μέρα νὰ πέφτεις καὶ κάθε μέρα νὰ σηκώνεσαι. Κάθε στιγμή νὰ πέφτεις καὶ κάθε στιγμή νὰ σηκώνεσαι. Ἔπεςες; Λέγει ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος. Σήκω! Καὶ πάλι ἔπεςες; Καὶ πάλι σήκω! Μέχρι πότε; Μέχρις ὅτου ἔλθῃ ὁ Κύριος καὶ σὲ εὕρῃ λήγοντα καὶ ἀνιστάμενο. Ἡ προσπάθεια ποὺ κάνουμε νὰ σηκωθοῦμε μετὰ ἀπὸ τὴν πτώσι μας ἀποτελεῖ ἀγιότητα.

Τὸ ἐργαστήρι τοῦ ἀγιασμοῦ μας

Καὶ τὴν ἀγιότητα τὴν ἐπιτυγχάνουμε μόνον μέσα στὴν Ἐκκλησία. Σήμερα ποὺ εἴμαστε ἐδῶ ἀγιάζουμε καὶ τὴν ψυχὴ μας καὶ τὸ σῶμα. Ὃποιος ἐκκλησιάζεται, ἀγιάζεται. Γιατὶ ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι τὸ ἐργαστήριον τοῦ ἀγιασμοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Ἐδῶ μᾶς δίνει τὸ ἄρωμα τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Ἐδῶ παίρνουμε τὴ Χάρη τοῦ Θεοῦ. Ἐδῶ θεώνουμε ὁ ἄνθρωπος. Φωτίζεται ἡ σκέψη του.

Ἐνισχύεται ἡ θέληση. Θεριεύει ἡ ἀπόφαση, γιὰ νὰ ἐπιτύχει τὸν ἀγιασμό. Νὰ σκαρφαλώσει στὶς ψηλὲς κορυφές καὶ νὰ φθάσει στὸ τέρμα, γιὰ νὰ στήσει τὸ λάβαρο τῆς ἀγιότητος. Ἐδῶ ἡ Ἐκκλησία μᾶς παρέχει τὰ μυστικά τοῦ ἀγιασμοῦ, τὰ ἐφόδια τοῦ ἀγιασμοῦ, ποὺ εἶναι ἡ προσευχὴ, ἡ μυστηριακὴ ζωὴ καὶ, προπαντός, ἡ μετάληψις τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ.

Στόχος τῆς ζωῆς μας εἶναι ὁ ἀγιασμός. Κι ἐσύ ποὺ νομίζεις ὅτι βρίσκεσαι μακριά. Κι ἐσύ ποὺ νομίζεις ὅτι ἔπεςες καὶ χάθηκες. Ὅχι! Κανένας δὲν χάνεται. Ὁ Θεός, ἡ θεία Πρόνοια, τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἀγρυπνεῖ στὴ ζωὴ τοῦ καθενός μας.

Στόχος τῆς ζωῆς μας εἶναι ὁ ἀγιασμός. Κι ἐσύ ποὺ νομίζεις ὅτι βρίσκεσαι μακριά. Κι ἐσύ ποὺ νομίζεις ὅτι ἔπεςες καὶ χάθηκες. Ὅχι! Κανένας δὲν χάνεται. Ὁ Θεός, ἡ θεία Πρόνοια, τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ ἀγρυπνεῖ στὴ ζωὴ τοῦ καθενός μας.

Ἀδελφοί μου, ποτὲ μὰ ποτὲ καὶ σὲ καμία περίπτωση νὰ μὴν ἀπογοητευόμαστε στὴ ζωὴ μας. Καὶ ποτέ, σὲ καμμία περίπτωση, νὰ μὴν περιφρονοῦμε κανέναν. Ὁ Θεός ἀπεργάζεται τὴ σωτηρία καὶ τὸν ἀγιασμό ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Σ' αὐτὸν τὸν χώρο καλούμαστε νὰ κινηθοῦμε. Καὶ στὰ μικρά μας παιδιὰ καὶ σὲ σὰς τοὺς μεγάλους ποὺ εἴστε τὰ μέλη τὰ πιστὰ τῆς Ἐκκλησίας, ὑπενθυμίζω καὶ τὸ φωνάζω δυνατὰ: Μὲ τὸ Εὐαγγέλιο θὰ ἐπιτύχουμε τὸν ἀγιασμό. Μὲ τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ, μὲ τὴ Χάρη τοῦ Χριστοῦ, μὲ τὴν πίστη μας στὸν Χριστὸ θὰ ἀγωνισθοῦμε στὸν στίβο τῆς ζωῆς καὶ κάποια στιγμή θὰ πάρουμε κι ἐμεῖς τὸ στεφάνι τοῦ νικητοῦ. Ὁ Ἄγγελός μας θὰ μᾶς στεφανώσῃ. Κι ἐμεῖς, φθάνοντας στὸ τέρμα τῆς ζωῆς μας, θὰ ποῦμε ἐκεῖνο ποὺ ἔλεγε ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα· λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος...»,⁴ ὁ τοῦ ἀγιασμοῦ στέφανος ποὺ δίδει ὁ Χριστὸς σὲ ὅλους τοὺς ἀγωνιστὲς τῆς ζωῆς αὐτῆς!

4 Β' Τιμ. 4, 7-8.

Μνήμη τῆς Μικρασιατικῆς Καταστροφῆς

Ραφαὴλ Μπαχτσεβανίδης
Φοιτητὴς Φιλολογίας Δ.Π.Θ.

Ἑλληνικὰ στρατεύματα στὴν προκουμαία τῆς Σμύρνης. Ἡ μεγάλη περιπέτεια ποὺ ξεκίνησε μὲ μεγάλα ὄνειρα γιὰ τὴν Ἑλλάδα τὸν Μάιο τοῦ 1919, δύο χρόνια μετὰ μεταβλήθηκε δραματικά τόσο σὲ στρατιωτικὸ ὅσο καὶ σὲ διπλωματικὸ ἐπίπεδο (Πηγή: Ἑθνικὸ Ἱστορικὸ Μουσεῖο).

Μελετώντας κανεῖς τὴν ἱστορία τοῦ Ἑθνους μας, μέσα ἀπὸ τὰ ἀρχεῖα καὶ τὶς πηγές, διεξέρχεται ἀσφαλέστερα τὰ μονοπάτια ποὺ συναντοῦνται ἢ ἀλήθεια μὲ τὴν ὑπερβολή, ἢ ἀκρίβεια μὲ τὸν συλλογικὸ μῦθο, τὰ στίγματα τοῦ πόνου μὲ τὶς σελίδες τῆς δόξης. Ἡ Μικρασιατικὴ Καταστροφὴ ἀποτελεῖ ἀναμφίβολα ἓνα ἀπὸ τὰ τραγικότερα καὶ καθοριστικὰ συνάμα γεγονότα στὴν πορεία τοῦ σύγχρονου Ἑλληνισμοῦ. Πρόκειται γιὰ ἓνα σημεῖο καμπῆς,

ποὺ ὄχι μόνο ἀναμόρφωσε τὸ ἑλληνικὸ κράτος, ἀλλὰ καθόρισε τὴ συλλογικὴ μνήμη τῶν Ἑλλήνων γιὰ τὶς ἐπόμενες γενιές, ἀφήνοντας βαθεῖς πληγές στὴν ἐθνικὴ μας συνείδηση.

Ἡ ἀποβίβαση τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ στὴ Σμύρνη, στὶς 15 Μαΐου 1919, ἀποτέλεσε ὁρόσημο γιὰ τὴν πολιτικὴ τοῦ Ἑλευθερίου Βενιζέλου. Ἡ ἐντολὴ γιὰ τὴν κατάληψη τῆς Σμύρνης δόθηκε ἀπὸ τὶς Μεγάλες Δυνάμεις (Μεγάλη Βρετανία,

Γαλλία, Ίταλία), στο πλαίσιο των αποφάσεων που ἐλήφθησαν στη Συνδιάσκεψη Ειρήνης τοῦ Παρισιοῦ, μετὰ τὸν Πρῶτο Παγκόσμιο Πόλεμο. Ὁ Βενιζέλος ἐπεδίωξε νὰ ἐκμεταλλευτῇ τὴν ἀποδυνάμωση τῆς Ὄθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ τὴν εὐνοϊκὴν στάση τῶν Συμμάχων γιὰ τὴν ἐπέκταση τῶν συνόρων τοῦ κράτους, ἐκπληρώνοντας τὸ ὄραμα τῆς Μεγάλης Ἰδέας.

Ἡ Σμύρνη, μὲ πολυάριθμο ἑλληνικὸ πληθυσμὸ, συνιστᾷ τόπο ἰδιαίτερης σημασίας. Ἡ ἀποστολὴ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ γιὰ τὴν κατάληψή της ἀποσκοποῦσε κυρίως στὴν ἀποκατάσταση τῆς τάξεως, ἀλλὰ καὶ στὴ δημιουργία συνθηκῶν γιὰ τὴν πιθανὴ μελλοντικὴ προσάρτησή της στὸν ἐθνικὸ κορμό. Ἡ ἐπιχείρηση ἀπόβασης ὁργανώθηκε μὲ στρατιωτικὴ ἀκρίβεια. Στὶς 15 Μαΐου 1919 στρατιωτικὰ ἀγῆματα ἀποβίβαστηκαν ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ θωρηκτὰ «Αἰβέρωφ», «Λῆμνος» καὶ «Κικλὶς» στὴν προκυμαίᾳ τῆς Σμύρνης. Ταυτόχρονα, συμμαχικὰ πλοῖα, βρετανικὰ καὶ γαλλικὰ, ἀποβίβασαν δικές τους δυνάμεις γιὰ τὴ φύλαξη τῶν Ἀρμοστειῶν τους. Παρὰ τὸν ἐνθουσιασμὸ, ἡ ἀποβίβαση δὲν πραγματοποιήθηκε δίχως προβλήματα. Ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς συνάντησε ἀντίδραση ἀπὸ μερίδα τοῦ τουρκικοῦ πληθυσμοῦ, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ σημειωθοῦν αἱματηρὰ ἐπεισόδια κατὰ τὴν κατάληψη τῆς πόλης.

Μὲ τὴν ὑπογραφὴ τῆς Συνθήκης τῶν Σεβρῶν, τὸν Αὐγούστο τοῦ 1920, ἐπισφραγίστηκε ἡ θέσις τῆς Ἑλλάδος ὡς περιφερειακῆς δύναμης στὴν Ἀνατολικὴ Μεσόγειο, καὶ τοῦτο ἀπέτελεσε τὴν κορύφωση τῶν διπλωματικῶν προσπαθειῶν τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου. Σύμφωνα μὲ τὴ Συνθήκη, ἡ Ἑλλάδα λάμβανε τὴν Ἀνατολικὴ Θράκη ἕως τὴν Τσατάλτζα καὶ τὰ νησιά τοῦ Αἰγαίου, πλὴν τῆς Ρόδου. Ἡ Σμύρνη καὶ οἱ γύρω περιοχὲς θὰ διοικοῦνταν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα γιὰ πέντε χρόνια, ἐνῶ οἱ κάτοικοι θὰ ἀποφάσιζαν μὲ δημοψήφισμα

γιὰ τὴν προσάρτησή τους στὸ ἑλληνικὸ κράτος. Ἡ Ὄθωμανικὴ Αὐτοκρατορία περριοριζόταν σὲ μικρὸ τμήμα τῆς Ἀνατολίας, μὲ πολλὰς περιοχὲς νὰ γίνονται ἀνεξάρτητες (ὅπως ἡ Ἀρμενία) ἢ νὰ παραχωροῦνται σὲ συμμαχικὲς δυνάμεις.

Ἡ Συνθήκη τῶν Σεβρῶν, ἐξαιρετικὰ ἐπαχθὴς γιὰ τὴν ὑπὸ διάλυση Ὄθωμανικὴ Αὐτοκρατορία, φαινόταν νὰ πραγματοποιεῖ προσωρινὰ τὸ ὄραμα τῆς Μεγάλης Ἰδέας, τὴν ἐπέκταση δηλαδὴ τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους, ὥστε νὰ περιλαμβάνει περιοχὲς μὲ πολυπληθεῖ ἑλληνικὰ στοιχεῖα. Παρὰ τὶς διπλωματικὲς ἐπιτυχίες τοῦ Βενιζέλου, ἡ πολιτικὴ καὶ στρατιωτικὴ κατάσταση ἄρχισε νὰ ἀλλάζει γρήγορα καὶ ριζικὰ. Οἱ ἐξελίξεις ποὺ ὁδήγησαν στὴ Μικρασιατικὴ Καταστροφὴ ἔχουν ὡς ἀφετηρία τὴ νίκη τῶν Βασιλοφρόνων στὶς ἐκλογὲς τοῦ Νοεμβρίου 1920 καὶ τὴν ἐπιστροφὴ τοῦ βασιλιᾶ Κωνσταντίνου, προσαρτημένου στὸ ἄρμα τῆς Γερμανίας. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἀποξένωσε τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὶς Δυτικὲς δυνάμεις, εἰδικὰ τὴ Βρετανία καὶ τὴ Γαλλία, ποὺ ὑποστήριζαν τὸν Βενιζέλο.

Ἡ ἐνδυνάμωση τοῦ τουρκικοῦ ἐθνικο-στικοῦ κινήματος τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ Ἀτατούρκ, ὁ ὁποῖος ἀντιστάθηκε σθεναρὰ στὴ Συνθήκη τῶν Σεβρῶν καὶ ὁργανώθηκε στρατιωτικὰ γιὰ τὴν ἀνατροπὴ τῆς ἄκμαζε μὲ ραγδαίᾳ ἐξέλιξη, λόγω τῆς φονταμενταλιστικῆς πολιτικῆς ποὺ ἀσκοῦσε.

Ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ βασιλιᾶ Κωνσταντίνου εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα νὰ πάψει ὀριστικὰ ἡ διπλωματικὴ ὑποστήριξη ποὺ εἶχε ἐξασφαλίσει ὁ Βενιζέλος ἀπὸ τὶς Μεγάλες Δυνάμεις, οἱ ὁποῖες εἶχαν πλέον στραφεῖ ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ τουρκικοῦ ἐθνικο-στικοῦ κινήματος. Παρὰ τὴν ἐπιδείνωση τῆς διεθνοῦς κατάστασης, ἡ νέα ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀποφάσισε νὰ συνεχίσει τὴν ἐκστρατεία στὴ Μικρὰ Ἀσία. Πολλοὶ Ἕλληνες στρατιωτικοὶ ἀξιωματοῦχοι καὶ πολιτικοὶ θεώρησαν ὅτι εἶχαν τὴ δυ-

Ἡ Καταστροφὴ τῆς Σμύρνης σὲ φωτογραφία τραβηγμένη ἀπὸ ἰταλικὸ πλοῖο.
(Πηγή: <https://el.wikipedia.org>).

νατότητα νὰ κερδίσουν καὶ νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἐδαφικὴ ἐπέκταση ποὺ προέβλεπε ἡ Συνθήκη τῶν Σεβρῶν.

Ἡ συνέχιση τῆς ἐκστρατείας, χωρὶς τὴ σαφὴ ὑποστήριξη τῶν Συμμάχων καὶ μὲ μειωμένη οἰκονομικὴ καὶ στρατιωτικὴ ἐνίσχυση ἀποδείχθηκε στρατηγικὸ λάθος. Ἡ διχασμένη πολιτικὴ κατάσταση στὴν Ἑλλάδα, μὲ τὴ διαμάχη μεταξὺ φιλελεύθερων καὶ βασιλοφρόνων, προκάλεσε ἀστάθεια καὶ ἀποδυνάμωση τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας. Τὸν Μάρτιο τοῦ 1921, οἱ ἑλληνικὲς δυνάμεις ἐξαπέλυσαν μεγάλες ἐπιθέσεις στὴν ἐκστρατεία τοῦ Σαγγάριου, τὸν Ἰούλιο-Αὐγούστο τοῦ 1921. Ἄν καὶ ἄρχικα κατέλαβαν ἐδάφη, ἡ προέλαση αὐτὴ ἐπιβραδύνθηκε, καθὼς ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὶς βάσεις ἐφοδιασμοῦ καὶ ὁδηγήθηκε στὴ σταδιακὴ ἀποδυνάμωσή του.

Ἡ διπλωματικὴ ἀπομόνωση τῆς Ἑλλά-

δας ἐπιδεινώθηκε, καθὼς οἱ Συμμαχικὲς Δυνάμεις ἄρχισαν νὰ διαπραγματεύονται μὲ τὸν Κεμάλ γιὰ μιὰ νέα ἰσορροπία στὴν περιοχὴ. Ἡ Βρετανία, ὑπὸ τὸν πρωθυπουργὸ Λόιντ Τζόρτζ, συνέχισε νὰ στηρίζει τὴν ἑλληνικὴ ἐκστρατεία, ἀλλὰ χωρὶς στρατιωτικὴ ὑποστήριξη. Ταυτόχρονα, ἡ Σοβιετικὴ Ἐνωση ἄρχισε νὰ παρέχει σημαντικὸ ἐφοδιαστικὸ ὕλικὸ ἐνισχύοντας τὶς δυνάμεις τοῦ Κεμάλ. Ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς ὑπέφερε ἀπὸ ἐλλείψεις σὲ ἐφόδια, ἡθικὸ καὶ προσωπικὸ, καθὼς ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνηση ἀδυνατοῦσε νὰ χρηματοδοτήσει τὴ συνεχιζόμενη στρατιωτικὴ προσπάθεια, ἐνῶ ἡ πίεση στοὺς στρατιῶτες αὐξανόταν, μιᾶς καὶ ἡ ἑλληνικὴ κοινὴ γνώμη ἄρχισε νὰ δυσανασχετεῖ ἀπὸ τὸν συνεχιζόμενο πόλεμο καὶ τὰ θύματά του.

Ἡ τουρκικὴ ἀντεπίθεση τὸν Αὐγούστο τοῦ 1922, κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ, γνωστὴ καὶ ὡς ἐπίθεση τοῦ Ἀφίον Καραχι-

σάρ, ήταν καταστροφική για τις ελληνικές δυνάμεις, οί όποϊες ύποχώρησαν άτακτα πρὸς τὴ Σμύρνη. Άνίκανες νὰ διατηρήσουν τὴν ἄμυνα τῆς πόλης, ἄρχισαν νὰ ύποχωροῦν πρὸς τὰ παράλια καὶ νὰ ἐπιβιβάζονται σὲ πλοῖα γιὰ νὰ διαφύγουν. Ὁ ἑλληνικὸς πληθυσμὸς τῆς Σμύρνης, φοβούμενος τὰ τουρκικὰ ἀντίποινα, προσπάθησε νὰ ἐγκαταλείψει τὴν πόλη, ἀλλὰ πολλοὶ ἐγκλωβίστηκαν στὸ λιμάνι. Στὶς 9 Σεπτεμβρίου 1922, οἱ δυνάμεις τοῦ Μουσταφᾶ Κεμᾶλ εἰσῆλθαν στὴ Σμύρνη. Ἡ κατάληψη τῆς πόλης ἐγίνε χωρὶς σοβαρὴ ἀντίσταση, καθὼς ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς εἶχε ἤδη ύποχωρήσει. Ἀκολούθησαν ἐκτεταμένες σφαγές καὶ λεηλασίες κατὰ Ἑλλήνων καὶ Ἀρμενίων κατοίκων τῆς πόλης.

Ἡ Μικρασιατικὴ Καταστροφὴ σημάδεψε ἀνεξίτηλα τὴ ζωὴ ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων. Οἱ διωγμοί, οἱ σφαγές καὶ οἱ ἐκτοπισμοὶ ποὺ ὑπέστησαν οἱ ἑλληνικὲς κοινότητες τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, πέρα ἀπὸ τὶς πολιτικὲς καὶ κοινωνικὲς συνέπειες, ἄφησαν βαθιὰ τραύματα στὴ συνείδηση τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Σὲ αὐτὲς τὶς δύσκολες ὥρες, ἡ Ἐκκλησία στάθηκε δίπλα στὸν ἀνθρωπο, ἀναδεικνύοντας τὸν ρόλο Της ὡς ὑπέρμαχου τῆς ἀξίας τῆς ζωῆς κάθε ἀνθρωπίνου πλάσματος. Κληρικοὶ ποὺ μαρτύρησαν, ὑπερασπιζόμενοι τὴν πίστη καὶ τὸ ποίμνιό τους, ἀποτελοῦν σύμβολα ἐλπίδος καὶ σταυρικῆς ἀγάπης. Τὸ ἔργο τους, καθὼς καὶ οἱ θυσιές τους, ὑπενθυμίζουν τὴ σημασίαν τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῆς ἀξιοπρέπειας, ἀκόμη καὶ στὶς πιὸ σκοτεινὲς στιγμές. Ἡ στάση τους ὑπογράμμισε ἔργω τὸ ἥθος ποὺ ὑπηρετεῖ ἡ πίστη τους· ἥθος μὲ εἰδικὸ φορτίο τὴ δικαιοσύνη, τὴν ἐνότητα, τὴ συμπερίληψη κάθε ἀνθρώπου στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ πολιτισμοῦ.

Τέτοια πρόσωπα ἐκκλησιαστικοῦ κύρους ὑπῆρξαν οἱ Μητροπολίτες, Σμύρνης Χρυσόστομος, Κυδωνιῶν Γρηγόριος, Μοσχονησιῶν Ἀμβρόσιος, Ἰκονίου Προ-

κόπιος καὶ Ζήλων Εὐθύμιος, οἱ ὁποῖοι μὲ θάρρος ἔναντι τῆς τουρκικῆς ἀπειλῆς, ἔχοντας φόβο Θεοῦ καὶ ἀγάπη πρὸς τὸ ἐμπιστευθὲν ποίμνιό τους, παρέμειναν στὶς ἐπαρχίες τους, ὑπομένοντας τὰ μαρτύρια ποὺ ἔμελλε νὰ τοὺς συνοδεύσουν. Ἡ μνήμη τους καὶ ἡ ἀναγνώριση τῆς θυσίας τους, τοῦ μαρτυρίου καὶ τῆς μαρτυρίας τους, τιμᾶται κάθε Κυριακὴ πρὸ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Ἡ καταστροφὴ τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ συγκαταλέγεται στὶς μεγάλες τραγωδίες στὴν ἱστορία τῆς ἀνθρωπότητος. Τὰ γεγονότα τῆς Σμύρνης καὶ τῆς εὐρύτερης περιοχῆς τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, μὲ τὶς φρικαλεότητες καὶ τὶς ἀπώλειες ποὺ στιγμάτισαν τὴν παροῦσα περίοδο, δὲν εἶναι ἀπλῶς μιὰ πηγὴ πόνου, ἀλλὰ καὶ μιὰ ὑπενθύμιση τῆς ἀνθεκτικότητας καὶ τῆς πίστες ἐνὸς λαοῦ ποὺ ἀγωνίστηκε γιὰ τὴν ἐπιβίωση καὶ τὴν ἐλευθερίαν του. Ἡ πίστη καὶ τὰ σεβάσματα τῶν ξενιτεμένων ὑπῆρξαν τὰ τιμαφλῆ τους στὴν πορεία γιὰ ἕνα καλύτερο αὐριο. Οἱ μνήμες αὐτῆς τῆς τραγωδίας ἐρεθίζουν συναισθήματα, ἐγείρουν πικρὲς ἀναμνήσεις καὶ ἀναδεικνύουν ἀδικίες ποὺ διαπράχθηκαν, ἀλλὰ καὶ ἥρωικὲς πράξεις ἀγάπης καὶ αὐτοθυσίας.

Σήμερα, ἡ μνήμη τοῦ Μικρασιατικοῦ Ἑλληνισμοῦ εἶναι περισσότερο ἀπὸ ποτὲ ἀναγκαία. Ὑπενθυμίζει τὴν ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη γιὰ κατανόηση καὶ ἀποδοχὴ, ἀλλὰ καὶ τὴν προστασία τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καὶ τῆς πολιτιστικῆς κληρονομιάς, διατηρῶντας ζωντανὴ τὴν ἱστορία, ὅχι μόνο ὡς μιὰ ἀναδρομὴ στὸ παρελθόν, ἀλλὰ ὡς μιὰ διδαχὴ γιὰ τὸ μέλλον. Μὲ τὴν ἀναγνώριση τῆς ὁδύνης καὶ τῆς ἀδικίας, ἀλλὰ καὶ τῆς ρεαλιστικῆς διπλωματίας κάθε κράτους, μάλιστα ἰσχυροῦ, ἐπιτυγχάνεται ἡ δημιουργία ἐνὸς κόσμου ποὺ θὰ σέβεται τὴν ἰδιοπροσωπία τῶν γειτόνων του καὶ θὰ οἰκοδομεῖ γέφυρες συνεργασίας καὶ εἰρηνικῆς συνύπαρξης.

Ἑκκλησιαστικὲς εἰδήσεις

Ἐπιμέλεια: Ἀρχιμανδρίτης Ἀρσένιος Βασιλείου

Πνευματικὴ κίνηση
Ἰούλιος - Σεπτέμβριος 2024

Ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀγίας Κυριακῆς

Τὴν παραμονὴ τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὸν πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ στὸ ἐορτάζον Ἱερὸ Παρεκκλήσιο τῆς Ἀγίας Κυριακῆς Κομοτηνῆς. Τὴν κυριώνυμη ἡμέρα ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸ Ἱερὸ Παρεκκλήσιο τῆς Ἀγίας Κυριακῆς Ροδίτη. Πρὸ τῆς ἀπολύσεως, ἀπένειμε τὸ Ὁφίκιο τοῦ Οἰκονόμου στὸν π. Γεώργιο Βαρτζίδη.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ὁσίου Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου

Τὴν παραμονὴ τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὸν πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ στὸ ἐορτάζον Ἱερὸ Παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Παΐσιου τοῦ Ἀγιορείτου, στὸν αὐλίο χώρο τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς. Ἀνήμερα, ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Καθεδρικό Ναὸ καὶ τέλεσε τὴν εἰς Διάκονον χειροτονία τοῦ κ. Θεολόγου Βογιατζῆ.

Υποδοχή Λειψάνου τοῦ Ἀγίου Γεωργίου τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις

Ὁ Σεβασμιώτατος, ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης, ὑποδέχθηκε τεμάχιο τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἀγίου Γεωργίου τοῦ ἐν Ἰωαννίνοις στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης Θρυλορίου καί, ἐν συνεχείᾳ, χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης

Τὴν παραμονὴ τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὸν πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίας Μαρίνης Ἰμέρου. Τὴν κυριώνυμη ἡμέρα ἱερούργησε στὸν ὡς ἄνω Ἱερὸ Ναό.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ

Τὴν παραμονὴ τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὸν πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ στὸν ἑορτάζοντα Ἱερὸ Ναὸ Προφήτου Ἡλιοῦ Παλλαδίου καὶ προέστη τῆς Λιτανεύσεως τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνας. Τὴν ἐπομένη, ἱερούργησε στὸν ἑορτάζοντα Ἱερὸ Ναὸ Προφήτου Ἡλιοῦ Πανδρόσου.

Ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀγίας Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευῆς

Τὴν παραμονὴ τῆς ἑορτῆς τῆς Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευῆς, πολιούχου καὶ προστάτιδος τῆς πόλεως τῆς Κομοτηνῆς, τελέσθηκε στὸ ὁμώνυμο Ἱερὸ Παρεκκλήσιο ὁ Μέγας Πανηγυρικός Ἑσπερινὸς χοροστατοῦντος τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Τανάγρας κ. Ἀποστόλου, ὁ ὁποῖος καὶ κήρυξε τὸν Θεῖο Λόγο, συγχοροστατοῦντος τοῦ σεπτοῦ Ποιμενάρχου μας. Ἐν συνεχείᾳ, πραγματοποιήθηκε ἡ λitanεία τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς, παρουσίᾳ τῶν τοπικῶν καὶ στρατιωτικῶν Ἀρχῶν

καὶ πλήθους κόσμου. Ἀνήμερα, τελέσθηκε ἡ Παναγυρική Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία.

Ἀπονομὴ πτυχίων Δικαστικῆς Ἀστυνομίας

Στὶς 26 Ἰουλίου ὁ Σεβασμιώτατος παρέστη στὴν τελετὴ Ἀπονομῆς Πτυχίων τῆς πρώτης σειρᾶς τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ἀστυνομικοῦ τομέα τῆς Δικαστικῆς Ἀστυνομίας.

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος

Τὴν παραμονὴ τῆς ἑορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὸν Μέγα Πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ στὸν ὁμώνυμο πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Μικροῦ Κρανοβουνίου καὶ προέστη τῆς Ἱερᾶς Λιτανείας. Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς, κατὰ τὴν ὁποία ἦγε τὰ ὀνομαστήριά του ὁ Σεπτὸς μας Ποιμενάρχης, τελέσθηκε Ἀρχιερατικὸ Συλλεΐτουργο στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναό, στὸ ὁποῖο συλλειτουργήσῃ ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σιδηροκάστρου κ. Μακάριος καὶ ὁ Θεοφιλεστάτος Ἐπίσκοπος Ἀμφιπόλεως κ. Χριστοφόρος, ὁ ὁποῖος κήρυξε καὶ τὸν Θεῖο Λόγο, μὲ συμμετοχὴ πλῆθους κληρικῶν καὶ λαϊκῶν.

Ὑποδοχὴ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἀγίου Νικολάου

Στὶς 28 Ἰουλίου ἡ Ξυλαγανὴ ὑποδέχθηκε ἀπότμημα ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ἀγίου Νικολάου Μύρων τῆς Λυκίας ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερβίων καὶ Κοζάνης ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 100 χρόνων ἀπὸ τῆς μετεγκαταστάσεως τῶν Ἀνατολικορωμιωτῶν στὴν Ξυλαγανή.

Ἁγιασμὸς στὶς Παιδικὲς Κατασκηνώσεις

Κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιο ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τὸν ἁγιασμὸ ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν κατασκηνωτικῶν περιόδων, τόσο τῶν κοριτσιῶν ὅσο καὶ τῶν ἀγοριῶν.

Ἐπίσκεψη τῆς Ὑφυπουργοῦ Ἀνάπτυξης

Ἐθιμοτυπικὴ ἐπίσκεψη πραγματοποιήσε ἡ Ὑφυπουργὸς Ἀνάπτυξης κυρία Ἄννα Μάνη-Παπαδημητρίου στὸν Σεβασμιώτατο, συνοδευομένη ἀπὸ τὸν Γενικὸ Διευθυντὴ Βιομηχανίας.

Ἐναρξη τοῦ 2^{ου} “Summer Camp Return to your Roots”

Τὴν Παρασκευὴ 2 Αὐγούστου, στο πλαίσιο ἐνάρξεως τοῦ 2^{ου} θερινοῦ “Summer Camp Return to your Roots”, παρευρέθηκε ὁ Σεβασμιώτατος, ὁ ὁποῖος ἀππύθυνε σχετικὸ καιρετισμό.

Ἡ ἐορτὴ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου

Τὴν παραμονὴ τῆς ἐορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Καρυδιᾶς. Ἀνήμερα, ἱερούργησε στὸν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναό.

Παρακλήσεις στὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο

Καθ’ ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ Δεκαπενταγούστου ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὶς παρακλήσεις πρὸς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκο σὲ ἐνορίες τῆς πόλεως καὶ τῶν χωριῶν τῆς Μητροπόλεώς μας.

Ἡ ἐορτὴ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

Τὴν παραμονὴ τῆς ἐορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ καὶ προέστη τῆς Ἀκολουθίας τῶν Ἐγκωμίων καὶ τῆς Λιτανείας τοῦ Ἑπιταφίου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἀνήμερα, ἱερούργησε στὸν ὡς ἂν Ἱερὸ Ναό.

Τὸ ἑσπέρας, τελέσθηκε μεθέορτος ἑσπερινὸς στὴν ἱστορικὴ ἔδρα τῆς Μητροπόλεως.

Χειροτονία Διακόνου

Τὴν Κυριακὴ 18 Αὐγούστου ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Γεωργίου Σώστη καὶ τέλεσε τὴν εἰς Διάκονον χειροτονία τοῦ Νικολάου Μπαμπασίδη.

Φιλοξενία μαθητῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλιππουπόλεως

Στὰ τέλη τοῦ Αὐγούστου σαράντα (40) Βούλγαροι μαθητές, μαζί μὲ τοὺς γονεῖς τους ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Φιλιππουπόλεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Βουλγαρίας, φιλοξενήθηκαν στὶς ἐγκαταστάσεις τῶν Παιδικῶν Κατασκηνώσεων τῆς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς.

Ἡ ἐορτὴ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Κοιμήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

Τὴν παραμονὴ τῆς ἐορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος προέστη τῆς λιτανείας τῆς θαυμα-

τουργοῦ Εἰκόνος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς ἐπονομαζομένης «Φανερωμένης» καί, ἐν συνεχείᾳ, χοροστάτησε στὴν ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὴν πανηγυρίζουσα Γυναικεία Κοινοβιακὴ Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Φανερωμένης Βαθυρράκου.

Ἀνήμερα, ἱερούργησε στὴν ὡς ἄνω Ἱερὰ Μονή.

Ἡ ἐορτὴ τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ

Ὁ Σεβασμιώτατος τὴν παραμονὴ τῆς ἑορτῆς χοροστάτησε στὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν ἑορτάζοντα ὁμώνυμο Ἱερὸ Ναὸ τῆς Κομοτηνῆς. Τὸν θεῖο λόγο κήρυξε ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰωακείμ Μούκανος, Ἱεροκήρυκας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου. Τὴν κυριώνυμη ἡμέρα ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ τῆς Κομοτηνῆς καὶ χειροτόνησε Πρεσβύτερο τὸν Διάκονο Νικόλαο Μπαμπασίδη.

Ἡ ἑορτὴ τῆς ἀποτομῆς τῆς Κεφαλῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου

Τὴν παραμονὴ τῆς μνήμης τῆς Ἀποτομῆς τῆς Κεφαλῆς τοῦ Τιμίου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὸν πανηγυρικὸ Ἑσπερινὸ στὸν Ἱερὸ Ναὸ Τιμίου Προδρόμου Ἰάσμου.

Ἀνήμερα, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Τιμίου Προδρόμου Μαρωνείας.

Στελέχη Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βεροίας

Τὴν τελευταία Κυριακὴ τοῦ Αὐγούστου φιλοξενήθηκαν στὶς ἐγκαταστάσεις τῶν Κατασκηνώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας πενήντα (50) στελέχη τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης καὶ

Καμπανίας, μὲ ἀρχηγὸ τὸν π. Ἐφραίμ Παπαμανώλη.

Ὁ Σεβασμιώτατος στὴ Σύναξη τῶν Ἱεραρχῶν τοῦ Θρόνου

Ὁ Σεβασμιώτατος ἀπὸ 1^{ης} ἕως καὶ 3^{ης} Σεπτεμβρίου συμμετεῖχε στὶς ἐργασίες τῆς Συνάξεως τῶν Ἱεραρχῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.

Ἐπίσκεψη τοῦ νέου Πολιτικοῦ Διοικητῆ Ἀγίου Ὁρους

Τὴν Τρίτη 3 Σεπτεμβρίου ἐπισκέφθηκε τὸν Σεβασμιώτατο στὸ Γραφεῖο του ὁ νέος Πολιτικὸς Διοικητὴς τοῦ Ἀγίου Ὁρους κ. Ἀλκιβιάδης Στεφανῆς.

Ἡ ἐορτὴ τοῦ Γενεσίου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου

Τὴν παραμονὴ τῆς ἐορτῆς τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε κατὰ τὴν Ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Λυκείου. Ἀνήμερα, ἱερούργησε στὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Μεγάλου Κρανοβουνίου.

Ἐπίσκεψη τοῦ Ἀρχηγοῦ Γ.Ε.ΕΘ.Α.

Τὴν Πέμπτη 5 Σεπτεμβρίου ἐπισκέφτηκε τὸν Σεβασμιώτατο ὁ ἀρχηγὸς Γ.Ε.ΕΘ.Α., Στρατηγὸς Δημήτριος Χούπης.

Ἐπιστημονικὸ Θεολογικὸ Συνέδριο

Τὸ διήμερο 9 καὶ 10 Σεπτεμβρίου, στὶς Κατασκηνώσεις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, πραγματοποιήθηκε Ἐπιστημονικὸ Θεολογικὸ Συνέδριο μὲ θέμα: «Γάμος καὶ Οἰκογένεια: Παράδοση καὶ σύγχρονες ἐξελίξεις» ἀπὸ τὸ Τμήμα Κοινωνικῆς Θεολογίας καὶ Χριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀγιασμοῦ στοὺς Βρεφονηπιακοὺς Σταθμοὺς

Τὴν Τετάρτη 11 Σεπτεμβρίου ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε στοὺς δύο Βρεφονηπιακοὺς Σταθμοὺς τὴν ἀκολουθία τοῦ Ἀγιασμοῦ.

Ἀγιασμός ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου Σχολικοῦ ἔτους

Ὁ Σεβασμιώτατος, ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου Σχολικοῦ ἔτους, τέλεσε τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἀγιασμοῦ στὸ 1^ο καὶ 9^ο Δημοτικὸ Σχολεῖο Κομοτηνῆς, στὸ 1^ο ΕΠΑΛ Κομοτηνῆς καὶ στὸ 1^ο Καλλιτεχνικὸ Γυμνάσιο Κομοτηνῆς, τὸ ὁποῖο ἐδρεύει στὸ Νέο Σιδηροχώρι καὶ λειτουργεῖ γιὰ πρώτη χρονιά.

Ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

Ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Παγκοσμίου Ὑψώσε-

ως τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, ὁ Σεβασμιώτατος τὴν παραμονὴν χοροστάτησε στὴν ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ προέστη τῆς Λιτανείας τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στὸν ἐορτάζοντα Ἱερὸ Ναὸ Τιμίου Σταυροῦ Μεσοχωρίου. Τὴν κυριώνην ἡμέρα ἱερούργησε κατὰ τὴ Θεία Λειτουργία στὸν ὡς ἄνω Ἱερὸ Ναό.

Μνήμη Γενοκτονίας τῶν Ἑλλήνων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας

Τὴν Κυριακὴ 15 Σεπτεμβρίου, κατὰ τὴν Ἡμέρα τῆς Ἐθνικῆς Μνήμης τῆς γενοκτο-

νίας τῶν Ἑλλήνων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς καὶ προέστη τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ἀναιρεθέντων προγόνων μας κατὰ τὴ Μικρασιατικὴ Καταστροφή.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγιασμοῦ στὸ Κοινωνικὸ Φροντιστήριο

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας 16 Σεπτεμβρίου, στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τὴν ἀκολουθία τοῦ Ἀγιασμοῦ στὸ Κοινωνικὸ Φροντιστήριο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἡ ἐορτὴ τῆς Ἀγίας Σοφίας, Πίστεως, Ἀγάπης καὶ Ἐλπίδος

Τὴν παραμονὴ τῆς ἐορτῆς ὁ Σεβασμιώτατος χοροστάτησε στὴν ἀκολουθία τοῦ Πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ στὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸ Ναὸ τῆς Γλυφάδας. Ἀνήμερα,

ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Τοῦ Θεοῦ Σοφίας Κομοτηνῆς.

Ἐπίσκεψη τοῦ Μητροπολίτου Μπραζαβίλ καὶ Γκαμπὸν

Τὴν Τρίτη 17 Σεπτεμβρίου ἐπισκέφτηκε τὸν Σεβασμιώτατο ὁ Μητροπολίτης Μπραζαβίλ καὶ Γκαμπὸν κ. Θεόδωρος.

Ἀγιασμοὶ στὴ Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς

Στις 18 Σεπτεμβρίου ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε στὸ Ἀμφιθέατρο τοῦ Ἰδρύματος «Παπανικολάου» τὸν Ἅγιασμό στὴ Σχολὴ Βυζαντινῆς Μουσικῆς γιὰ τὸ τρέχον ἀκαδημαϊκὸ ἔτος. Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Σεβασμιώτατος ἐπέδωσε τὰ διπλώματα καὶ τὰ πτυχία στοὺς σπουδαστὲς ποὺ ὁλοκλήρωσαν μὲ ἐπιτυχία τὶς σπουδὲς τους κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούνιο.

Ἅγιασμός στὶς ἀθλητικὲς ἐγκαταστάσεις τοῦ Πανθρακικοῦ

Στις 19 Σεπτεμβρίου ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τὸν ἐτήσιο Ἅγιασμό στὶς ἀθλητικὲς ἐγκαταστάσεις τοῦ ὁμίλου Πανθρακικοῦ.

Ἅγιασμός ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου Δικαστικοῦ Ἱετούς

Στις 20 Σεπτεμβρίου ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τὴν Ἀκολουθία τοῦ Ἅγιασμοῦ στὸ

Δικαστικὸ Μέγαρο Κομοτηνῆς ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου Δικαστικοῦ Ἱετούς.

Μνήμη τῶν πεσόντων κατὰ τὴ μάχη τοῦ Κιζδερβεντ

Ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν πεσόντων κατὰ τὴ μάχη τοῦ Κιζδερβεντ ὁ Σεβασμιώτατος ἱερούργησε στὸν Ἱερὸ Ναὸ Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Καλλιθέας καὶ τέλεσε τὴν ἐπιμνημόσυνη δέσπη ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν Κιζδερβενιωτῶν Μικρασιατῶν.

Ἐπίσκεψη τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου κ. Γεωργίου

Τὴν Παρασκευὴ 27 Σεπτεμβρίου ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ἰουστινιανῆς καὶ πάσης Κύπρου κ. Γεώργιος ἐπισκέφθηκε μὲ τὴ συνοδεία του τὴν πόλιν τῆς Κομοτηνῆς, μὲ ἀφορμὴ τὴ συμπλήρωση 50 ἐτῶν ἀπὸ τὴν τουρκικὴ εἰσβολὴ στὴν Κύπρο. Τὸ ἀπόγευμα τῆς αὐτῆς ἡμέρας, στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ

Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, τελέστηκε Ἐπίσημη Δοξολογία ἐπὶ τῇ Ὑποδοχῇ τοῦ Μακαριωτάτου, παρουσία ἐκπροσώπων τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν Ἀρχῶν τῶν φορέων καὶ τῶν Πολιτιστικῶν Συλλόγων τῆς περιοχῆς μας. Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Μακαριώτατος προέστη τῆς Ἐπιμνημοσύνου Δεήσεως, ὑπὲρ τῶν ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀναιρεθέντων Κυπρίων Ἠρώων, Κληρικῶν καὶ Λαϊκῶν, κατὰ τὴν τουρκικὴ εἰσβολὴ τοῦ 1974, στὴ μαρτυρικὴ καὶ ἀγιοτόκο Κύπρο. Τὴν ἐπομένη, ὁ Μακαριώτατος, συνοδευόμενος ἀπὸ

Ἀγιασμός στο Τμήμα Ἐπιστήμης Φυσικῆς Ἀγωγῆς καὶ Ἀθλητισμοῦ

τὸν Ποιμενάρχη μας, πραγματοποιοῖσε ἐπισκέψεις στὸν Δήμαρχο Κομοτηνῆς, στὸν Περιφερειάρχη Α.Μ.Θ. καὶ στὴν Ἱερὰ Μονὴ Βαθυρρύακος.

Στὶς 30 Σεπτεμβρίου ὁ Σεβασμιώτατος τέλεσε τὸν Ἀγιασμό ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου Ἀκαδημαϊκοῦ Ἔτους στὸ Τμήμα Ἐπιστήμης Φυσικῆς Ἀγωγῆς καὶ Ἀθλητισμοῦ τῆς Σ.Ε.Φ.Α.Α.

Δοξολογία γιὰ τὴν Ἡμέρα τῶν Ἐθνικῶν Εὐεργετῶν

Ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ τῶν Ἐθνικῶν Εὐεργετῶν ὁ Σεβασμιώτατος προέστη τῆς Ἐπισήμου Δοξολογίας στὸν Ἱερὸ Καθεδρικό Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς.

ΚΩΔΙΚΟΣ 280005

ΠΑΡΕΧΟΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ	Τοι. Γραφείο Κ.Κ. Κορυνηνής	Αριθμός Άδρας
---------------------	--------------------------------	---------------